

ఏడు దశాబ్దాల పైబడిన 'స్వాహా' తంత్రం

దేశాన్ని అమ్ముకానికి పెడుతున్న దళాలీ పాలకులు

కరోనా సృష్టించిన సంక్షోభం కంటే, ఆ పేరుతో పాలకులు అమలుచేస్తోన్న రాజకీయార్థిక విధానాలతో ప్రజాజీవనం కకావికలావుతున్నది. ఈ నేపథ్యంలో మునపటిలాగా అట్టహాసాలు లేకుండా - 73వ స్వాతంత్ర్య దినోత్సవ వేడుకలను పాలకులు దేశవ్యాపితంగా నిర్వహించారు. కరోనా ఆంక్షల నడుమ సంఘటిత నిరసనల 'ఇబ్బందిని' కూడా ఎదుర్కొనకుండానే ప్రజా వ్యతిరేక విధానాలను నల్లేరు మీద నడకలా దొర్లించుకుపోతున్న నేపథ్యమిది! లాక్డౌన్, పరిశ్రమల మూసివేత, ఉద్యోగుల తొలగింపు, వేతనాల కుదింపు, వలస కార్మికుల పగిలిన పాదాల సాక్షిగా ఆకలికేకలు దేశంలో మార్మోగుతున్న నేపథ్యమిది! కరోనా భయాందోళనలతో కుటుంబాల విచ్ఛిన్నం, ఆత్మహత్యలు, మరెన్నో అమానవీయ ధోరణులు పెచ్చరిల్లుతున్న నేపథ్యమిది!

ఈ నేపథ్యంలోనూ - ఏడు దశాబ్దాలపైగా స్వతంత్ర పాలనలో దేశం ఎంతో పురోగమించిందని దోపిడీ పాలకులు - తొణక్కుండా ప్రకటించ గలుగుతున్నారు. కానీ నానాటికీ దిగజారుతున్న జీవన ప్రమాణాలతో శ్రామిక ప్రజానీకం దిక్కుతోచకున్నారు.

తరాల నుండి రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుంటున్నా తరగని పేదరికం తమనెందుకు వెంటాడుతోందని వారు వేదన చెందుతున్నారు. తినమరిగిన కొందరు బడాబాబులు సంపదలు పోగేసుకుని తమ కళ్ళెదుటే కోట్లకు పడగలెత్తటం చూసి 'స్వాతంత్ర్యం అంటే ఇదేనా' అని విస్తుబోతున్నారు. కాయకష్టం చేసినా కుటుంబాలు గడవటంలేదెందుకని, పండించిన పంటకు ప్రతిఫలమెందుకు రావటంలేదని, ఉన్నత చదువులు చదివించినా ఉద్యోగాలు లేవెందుకని వారు ప్రశ్నిస్తున్నారు. ప్రశ్నించిన గొంతుకలను అణచివేయటాన్ని; దళితులు, మహిళలు, పేదలపై నిత్యకృత్యమైన అకృత్యాలను వారు నిరసిస్తున్నారు. ప్రజలనుద్ధరిస్తామంటూ ఇంతకాలం గద్దెనెక్కి పాలిస్తున్నవారే, తమ ఈ దుస్థితికి బాధ్యులని వారు నినదిస్తున్నారు. దేశ ఆహార, వస్త్రాత్పత్తిలో కీలకమైన వ్యవసాయ, పారిశ్రామికరంగాలలో 'విధ్వంసక అభివృద్ధి'కి పాలకుల లొంగుబాటు విధానాలు కారణం కాదా, అని వారు నిలదీస్తున్నారు. దేశ బౌద్ధిక, మేధో నిర్మాణంలో ముఖ్యమైన విద్య, వైద్యరంగాలను దేశ, ప్రజల ప్రయోజనాలకనుగుణంగా రూపొందించక పోవటమే స్వతంత్ర పాలనలో సాధించిన అభివృద్ధికి చిహ్నమా? అని వారు ప్రశ్నిస్తున్నారు.

వ్యవసాయం, గ్రామీణ జీవనం విధ్వంసం

పాలకులెందరు మారినా వ్యవసాయం చేసే రైతులు నానాటికీ రుణభారంలో మునిగిపోతున్నారు. ఏటా లక్షలాదిమంది ఆత్మహత్యలు చేసుకుంటున్నారు. కౌలు రైతుల కష్టాలకు

అంతులేదు. బలవన్మరణాలలో అధికశాతం కౌలురైతులే! కల్లీ - నకిలీ - నాసిరకం విత్తనాలు నిరోధానికి చర్యలు లేవు. ఉత్పాదకాలైన విత్తనాలు, ఎరువులు, పురుగుమందుల ధరలపై అదుపులేదు. చీడపీడలకు కొదవలేదు. అతివృష్టి - అనావృష్టికి పరిష్కారమార్గాలు లేవు. నీటిపారుదల ప్రాజెక్టులేవీ ముందుకు సాగవు. చేతికొచ్చిన పంటకు మార్కెట్ వసతి లేదు; గిట్టుబాటుధర లేదు.

వ్యవసాయాన్ని పనిగట్టుకొని గిట్టుబాటు కానిదిగా మలిచారు. ఆర్థిక మీటలతో రైతులను భూముల నుండి దూరం చేస్తున్నారు. కార్పొరేటు, కంపెనీ వ్యవసాయానికి గేట్లు తెరిచారు. ప్రాజెక్టులు, సెజ్నులు, పోర్టులు, పార్కుల నిర్మాణం పేర లక్షలాది ఎకరాల పంట భూములను బడా పారిశ్రామికవర్గాలకు కట్టబెట్టారు. భూములపై ప్రధానంగా ఆధారపడిన వ్యవసాయ కూలీల జీవనోపాధిని హరించివేశారు. చేతివృత్తులను సర్వనాశనం చేశారు. ప్రతిష్ఠాత్మకమైన చేనేతను కోలుకోలేని దెబ్బతీశారు. గ్రామీణ పేదల ఉపాధి అవకాశాలను తుడిచి పెట్టటంతో, పొట్ట చేత పట్టుకొని పేదల వలసలు ప్రవాహంలా సాగుతున్నాయి.

గ్రామీణ జీవన విధ్వంసానికి ముందస్తుగా నాడు పైరుపచ్చ విప్లవం పేరుతో రసాయన ఎరువులు, అధిక దిగుబడి వంగడాల మార్కెట్ను ప్రోత్సహించారు. వ్యవసాయ వాణిజ్య కంపెనీలు మస్తుగా లాభాలు దండుకున్నాయి. నేడు రెండో పైరుపచ్చ విప్లవం పేరుతో వ్యవసాయరంగాన్ని సర్వనాశనం చేయబూనుకున్నారు. పర్యావరణానికి, ప్రజల ఆరోగ్యానికి ప్రమాదకరమైన జన్యుమార్పిడి పంటల సాగును ప్రోత్సహిస్తున్నారు. జన్యుమార్పిడి విత్తన కంపెనీలకు దాసోహమంటూనే ప్రకృతి వ్యవసాయం (జెడ్బిఎన్ఎఫ్ - జీరోబడ్జెట్ నేచురల్ ఫార్మింగ్) పేరుతో నాటకాలాడుతూ ప్రజలను వంచిస్తున్నారు. రైతుబంధు, రైతుభరోసా, కిసాన్ సమ్మాన్ వంటి పథకాలతో వ్యవసాయ ఖర్చుతో ఏమాత్రం పొంతనలేని చిన్నమొత్తాలను రైతులకు ఆశజూపి మోసగిస్తున్నారు. దీనికి కూడా పాలకులు ఆదేశించిన పంటలను మాత్రమే వేయాలని (తెలంగాణలో) షరతులు విధిస్తున్నారు. గైర్జరులోని భూకామందులకు ఈ రూపంలో పెద్ద మొత్తంలో అప్పనంగా ప్రజాధనాన్ని కట్టబెడుతున్నారు.

రైతులకు ఏదో మేరకు అందుబాటులో వున్న ప్రభుత్వ వ్యవసాయ మార్కెట్లను ప్రైవేటు పరం చేస్తున్నారు. ఈ-నామ్ (ఎలక్ట్రానిక్ నేషనల్ అగ్రికల్చర్ మార్కెట్)లను ఏర్పాటు చేస్తున్నారు. రైతులను సామ్రాజ్యవాద కంపెనీల, దళాలీల దయాదాక్షిణ్యాలకు నిర్దాక్షిణ్యంగా వదిలివేస్తున్నారు. విపత్తుల కారణంగా నష్టపోయిన రైతాంగానికి పరిహారం చెల్లించి ఆదుకోగపోగా, బడా కార్పొరేటు బీమా సంస్థలకు 'ఫసల్ బీమా యోజన' పేర ప్రజాధనాన్ని దోచిపెడుతున్నారు.

గ్రామీణ ప్రాంతంలో కీలకమైన విప్లవ భూసంస్కరణల అమలుకు పాలకులే అడ్డంకిగా వున్నారు. చిన్న భూకమతాల సంఖ్య పెరుగు తున్నప్పటికీ పేద, మధ్యతరగతి రైతుల వద్ద నున్న మొత్తం సాగు భూమి కేవలం 20-30 శాతం మాత్రమే. కాగా బడా భూస్వాములు, పారిశ్రామిక యాజమాన్యాలు, వివిధ మత, ధార్మిక సంస్థలు, సంపన్నవర్గాల వద్ద కేంద్రీకరింపబడిన సాగు భూమి ఈనాటికీ 70-80 శాతంగా వుంది. గ్రామాల్లో ఈనాటికీ కులవివక్ష, అంటరానితనం, అగ్రకుల దురహంకారదాడులు, దళితులపై హంతక దాడులు రోజువారీ వార్తలుగా వున్నాయి. పీడితులకెల్లా అధమాధమంగా జీవనం సాగించే ఆదివాసులను - రాజ్యాంగం కల్పించిన హక్కులను సైతం కాలరాచి - అభివృద్ధి ముసుగులో అడవితల్లి ఒడి నుండి విసిరివేస్తున్నారు.

దేశంలో సారవంతమైన భూములను, తరగని జీవనదులను, అశేష శ్రామిక ప్రజలను అనుసంధానిస్తే, అనూహ్య వ్యవసాయ ఉత్పత్తి సాధ్యమౌతుంది. ప్రజానుకూల మేధావులెందరు దీని గురించి నెత్తినోరూ బాదుకున్నా పాలకులంతా ఉద్దేశ్యపూర్వక నిర్లక్ష్యం వహించటాన్ని ఏమని వ్యాఖ్యానించాలి? దేశంలో దశాబ్దాల స్వాతంత్ర్య మనబడే దాని తర్వాత కూడా అనేక ప్రాంతాలను నిత్య కరవు పీడిత ప్రాంతాలుగా వుంచాలనే సామ్రాజ్యవాదుల కుట్రలో భాగం కాదా ఇది?! కరవు పీడిత ప్రాంతాల నుండి కారుచౌక వలన కూలీలు తరలి రావటం - బడా పారిశ్రామిక వర్గాలకు అవసరం. 'ప్రాంతాల అభివృద్ధి' - 'వెనుకబాటు' పేరుతో ప్రజల మధ్య నీటి వివాదాలు, విద్యేషాలు చెలరేగుతూ వుండటం - దోపిడీ పాలకుల అవసరం!

పారిశ్రామికరంగం, కార్మికుల నికృష్ట దోపిడీ

బిజెపి ఆధ్వర్యంలో కేంద్రంలో అధికారంలో కొనసాగుతున్న ఎన్డీఎ పాలకులు ప్రజావ్యతిరేక విధానాలను దూకుడుగా అమలుచేస్తున్నారు. వివిధ రాష్ట్రాలలో అధికారంలో కొనసాగుతున్న పాలకులు - కొందరు పైకి వ్యతిరేకతను వ్యక్తం చేసినప్పటికీ - కేంద్ర ప్రభుత్వ విధానాలకే అంతిమంగా వంతపాడుతున్నారు.

కేంద్ర పాలకుల పెద్దనోట్ల రద్దు, జిఎస్టీ విధింపు వంటి విధానాలన్నీ సామ్రాజ్యవాద, బడా కార్పొరేటువర్గాలకే తోడ్పడ్డాయి. చిన్న, మధ్యతరహా పరిశ్రమదారులు, వ్యాపారులు తీవ్రంగా నష్టపోయారు. కరోనా దెబ్బతో వారు మరింత కోలుకోలేని స్థితికి నెట్టబడ్డారు. చిల్లర వర్తకంలోకి వందశాతం విదేశీ పెట్టుబడికి కేంద్ర పాలకులు ఆమోదం తెచ్చటం - చిన్న వ్యాపారులు, చిన్న పారిశ్రామికవర్గాలపై పిడుగుపాటే. సామ్రాజ్యవాద బహుళజాతి, బడా కంపెనీలకు మనదేశ మార్కెట్లను దాసోహం చేసే ఈ చర్యలను - స్వాతంత్ర్య ప్రతిఫలంగా స్వాగతించాలా?!

వలస కాలనాటి 'రాజద్రోహ' చట్టాన్ని బ్రిటిష్ పాలకులే తమ దేశంలో రద్దుచేసినా, మనదేశ పాలకులకు ఈనాటికీ అది "కాలం చెల్లలేదు." అసమ్మతి గొంతు సులమడానికి విచ్చలవిడిగా ఈ చట్టాన్ని ప్రయోగిస్తున్నారు. అయితే శతాబ్దాలుగా కార్మికవర్గం పోరాటాలు సాగించి సాధించుకున్న కార్మిక చట్టాలు మాత్రం కాలం చెల్లిపోయాయంటూ వాటిని రద్దు చేస్తున్నారు. కొద్దో గొప్పో కార్మికులకుండే ఆపాటి చట్టబద్ధమైన ఆసరాను కూడా లేకుండా చేస్తున్నారు. ఇప్పటికే అనేక రాష్ట్రాల పాలకులు కరోనా కాలంలో కార్మికులకు రోజుకు 12 గంటల పనిని చట్టబద్ధం

చేశారు. ఇక క్యాజువల్, కాంట్రాక్టు కార్మికులు, ఉద్యోగులు ఎలాంటి హక్కులూ లేకుండా బానిస చాకిరి చేస్తున్నారు. అనునిత్యం పని ప్రదేశాలలో 'ప్రమాదాల' బారినపడి కార్మికు లెందరో ప్రాణాలు కోల్పోతున్నారు. 2011 నాటికే దేశవ్యాపితంగా 33 కోట్లమంది వలస కూలీలుగా వున్నారని జాతీయ శాంపుల్ సర్వే ప్రకటించగా, కరోనా కష్టకాలంలో వారందరినీ రోడ్దపాల్టెనైన ఈ పాలకులనేమనాలి? 'ఆత్మ నిర్భర భారత్ అభియాన్' పేరిట దేశ స్వావలంబన కోసమంటూ ప్రకటించిన 21 లక్షల కోట్ల రూ॥ల మాయా ప్యాకేజీలో వాస్తవమెంత? ప్రజలకు చెందేదెంత?

బడా పారిశ్రామికవేత్తల వేల కోట్ల పన్ను బకాయిలను రద్దు చేస్తున్నారు. వారు ఎగ్గొట్టిన లక్షల కోట్ల బ్యాంకు అప్పులను పారు బాకీలుగా ప్రకటించి మాఫీ చేస్తున్నారు. కరోనా కాలంలో రక్తాలు చిందిస్తూ కాలినడక సాగించిన వలస కూలీలకు కనీస రవాణా సదుపాయం కల్పించ లేకపోయిన పాలకులు, ఈ కాలంలోనే విజయ్ మాల్యా, నీరవ్ మోదీ వంటి బడాచోర్లు ఎగ్గొట్టి వెళ్ళిన 68 వేల కోట్ల బ్యాంకు అప్పులను రద్దు చేయగలటం - ఈ పాలకుల దోపిడీ వర్ణనాభావాన్ని సుస్పష్టం చేయటంలేదా? ప్రపంచస్థాయి మొదటి పదిమంది కుబేరులలో స్థానం సంపాదించుకొని ఫోర్బ్స్ పతాకంపైకి అంబానీ, అదానీలు ఎగబాకటమేనా - రానున్న నాలుగేండ్లలో మన దేశాన్ని 5 లక్షల కోట్ల డాలర్ల విలువైన ఆర్థిక వ్యవస్థగా మార్చటమంటే?!

బడా కార్పొరేట్ల వాణిజ్య నరుకులుగా విద్య, వైద్యం

'దేశ భవిష్యత్తు తరగతి గదులలో రూపొందించబడుతుందన్న' సత్యానికి కార్యచరణ రూపం ఇవ్వటానికి మనదేశ పాలకులు సిద్ధంగా లేరు. దేశంలో సగం జనాభా ఈనాటికీ విద్యకు దూరంగానే వున్నారు. విద్యను అందరికీ అందించాల్సిన బాధ్యత నుండి పాలకులు తప్పుకున్నారు. డబ్బున్నవాడు కొనుక్కోగలిగే అంగడి సరుకుగా విద్యను మార్చివేశారు. పోనీ చదువుకున్నవారి పరిస్థితి అయినా సవ్యంగా వుండా అంటే అదీ లేదు. చదువుకున్న నిరుద్యోగుల సంఖ్య భారీగా పెరుగుతోంది. పశ్చిమబెంగాల్ రాష్ట్రంలో ఇటీవల 2 వేల ఫారెస్టు గార్డల ఖాళీల భర్తీకి 2 లక్షల మంది విద్యావంతులు దరఖాస్తు చేసుకోవడం - వీరిలో అధికసంఖ్యలో పిహెచ్డిలు, పిజిలు వుండటం - నిరుద్యోగ తీవ్రతకు అద్దం పడుతోంది.

1986లో రాజీవ్ గాంధీ ప్రధానిగా వున్న కాలంలో 21వ శతాబ్ది అవసరాలకోసమంటూ - అప్పటివరకూ అమల్లో వున్న విధానాన్ని తిట్టిపోసి - నూతన విద్యా విధానాన్ని ముందుకు తెచ్చారు. 35 సం॥రాల తర్వాత 21వ శతాబ్దిలో పురోగమించటం కోసమని దాని స్థానంలో కేంద్ర పాలకులు మరో 'నూతన విద్యావిధానాన్ని' ఇటీవలే అమల్లోకి తెచ్చారు. పైకి ఎన్ని గంభీర ప్రకటనలు చేసినా, మనదేశ, ప్రజల అవసరాలతో నిమిత్తం లేని చదువులే ఇవన్నీ. విద్యార్థులలో శాస్త్రీయ, లౌకిక, హేతువాద భావాలను ఈనాటి చదువులు పెంపొందించేవి కావు. పైగా, కాలం చెల్లిన అంధవిశ్వాసాలను, మూఢభావాలను విద్యార్థుల మెదళ్ళలోకి దట్టించడానికి కేంద్ర పాలకులు ఈ నూతన విద్యా విధానంలో పలు మార్పులు చేశారు. వేదాలకు సంబంధించిన అంశాలతో డా॥ వేదబాల సంపాదకత్వం వహించిన 'భారతీయ విద్యాసార్' అనే పుస్తకాన్ని ఏకంగా సృజనశీలమైన వృత్తి,

సాంకేతిక కళాశాలలోనే బోధించనున్నారు. సామ్రాజ్యవాద, కార్పొరేటు కంపెనీల గుమాస్తా అవసరాలను తీర్చటానికి అవసరమైన సాంకేతిక పనివారి సరఫరా సాధనంగా ఈ నూతన విద్యా విధానాన్ని రూపొందించారు. దేశంపట్ల, ప్రజలపట్ల బాధ్యతను పెంపొందించాల్సిన విద్యా విధానం స్థానంలో స్వార్థం, సంకుచితత్వాలను, మత మౌఢ్యాలను కేంద్రంగా చేయటాన్ని, లాభార్జన ధ్యేయంగా విద్యావ్యవస్థను వ్యాపారీకరించటాన్ని అణుమాత్రం సామాజిక స్పృహ కలవారెవరైనా హర్షించగలరా?!

దేశ ప్రజల ఆరోగ్య బాధ్యతను పాలకులేనాడో గాలికొదిలేశారు. దేశంలోని అత్యధిక జనాభా - ప్రత్యేకించి పేదలు, దళితులు, ఆదివాసులు పాష్టికాహారం, రక్షిత మంచినీరు, పారిశుధ్య సౌకర్యాల లేమితో అనారోగ్యాలపాలై ప్రతి నిత్యం వేలాదిగా మరణిస్తున్నా ఈ పాలకులకేమీ పట్టలేదు. ప్రజలకు ఏదోమేరకు అందుబాటులో వుండే ప్రభుత్వ వైద్యాన్ని కునారిల్లచేశారు. ఇదే అదనుగా కార్పొరేటు ఆసుపత్రుల అడ్డగోలు దోపిడీకి గేట్లు తెరిచారు. కరోనా కష్టకాలంలో ప్రభుత్వ ఆరోగ్య వ్యవస్థ కుదేలై వుండటం యొక్క దుష్ఫలితాలు మరింత నగ్నంగా వెల్లడయ్యాయి. ఆరోగ్యశ్రీలు, 'ఆయుష్మాన్ భవ'ల వంటి ప్రభుత్వ పథకాలన్నీ కార్పొరేటు ఆసుపత్రుల పాలిట కల్పతరువులయ్యాయి. ప్రైవేటు కార్పొరేటు ఆసుపత్రులకు ప్రతిపటా చెల్లించే వేల కోట్ల రూపాయల ప్రజాధనాన్ని వెచ్చిస్తే శాశ్వత ప్రాతిపదికన ప్రభుత్వానుపత్రులనే సకల సౌకర్యాలతో తీర్చిదిద్దుకోవచ్చనే వాస్తవం పాలకులకు తెలియనిది కాదు. ప్రభుత్వ వైద్యాన్ని ఈ స్థాయికి దిగజార్చినవారే, దేశ ప్రజలందరి ఆరోగ్య సమాచారాన్నంతా డిజిటలీకరించ బోతున్నామని ఆర్భాటంగా ఎర్రకోటపై నుండి ప్రకటన చేయటం ఎవరిని ఉద్ధరించటానికి? కరోనా విపత్తు కాలంలో కూడా అతి చిన్న దేశమైన క్యూబా, తన దేశ ప్రజలకు వైద్య అవసరాలను తీర్చటంతోపాటు, అనేక ప్రపంచ దేశాలకు తన వైద్య బృందాలను పంపించి ప్రశంసలందుకోవటాన్ని అందరం చూశాం. మన రాష్ట్రంలో ఒక జిల్లా అంత విస్తీర్ణంలేని దేశం ఇంతటి ఘనతను ఎలా సాధించిందనే అంశాన్ని పాలకులు ఉద్దేశ్యపూర్వకంగానే విస్మరిస్తున్నారు.

ఇప్పటికే దేశంలో వైద్య విద్యను సంపన్నుల బిడ్డలకే ప్రధానంగా అందే విధంగా చేసిన, అవినీతిలో పీకల లోతు కూరుకుపోయిన కేంద్ర ప్రభుత్వ ఆధ్వర్యంలోని మెడికల్ కౌన్సిల్ ఆఫ్ ఇండియా (ఎమ్సీఐ)ను రద్దుచేసి, నేషనల్ మెడికల్ కౌన్సిల్ (ఎన్ఎమ్సి)ను ఏర్పాటుచేశారు. ఇందులో రాష్ట్రాల ప్రాతినిధ్యాన్ని, వైద్య విద్య నిపుణుల, మేధావుల ప్రాతినిధ్యాన్ని మరింతగా కుదించివేశారు. వైద్యవిద్యను డబ్బున్నవారికి ఇంకా విచ్చలవిడిగా అమ్ముకునేందుకు విస్తృత అవకాశాలను కల్పించారు. సేవా దృక్పథంతోనూ, సామాజిక స్పృహతోనూ వైద్య విద్యపట్ల ఆసక్తితోగాక, వైద్య విద్యనభ్యసిస్తే సమాజంలో లాభసాటి వ్యాపారం చేసుకోవచ్చుననే లక్ష్యంతో దీనిలో ప్రవేశించేవారి సంఖ్య పెరిగిపోవటానికి, ఈ పాలకుల బాధ్యత లేదా? ఫైవ్ స్టార్ హోటల్స్ ను తలపించే వందల కోట్ల ఖర్చుతో నిర్మించే కార్పొరేటు ఆసుపత్రులు ఎవరికి అందుబాటులో ఉంటాయో వీరికి తెలియనిది కాదు. కరోనా విపత్తుతో సమాజం ఒక

సంక్షుభిత పరిస్థితి నెదుర్కొంటున్న సందర్భంలోనూ, లక్షల రూపాయలు దండుకుంటున్న కార్పొరేటు ఆసుపత్రుల లాభాపేక్ష ఈ పాలకులకు తెలియనిదా? కరోనా పట్ల శాస్త్రీయ అవగాహనను పెంపొందించి, తగిన రక్షణ చర్యల పట్ల విద్యావంతం చేయకుండా కార్పొరేటు మీడియా ప్రజలలో తీవ్ర భయాందోళనలను పెంపొందించటం యాదృచ్ఛికంగా జరుగుతోందా?!

విటమిన్ టాబ్లెట్స్, వేపరెజర్స్ మొదలుకొని ఆక్సిమీటర్స్, శానిటైజర్స్, మాస్కులు, గ్లోజులు, పిపిఇ కిట్లు, హ్యాండ్ సాప్ వరకు; బ్లడ్ టెస్టులు మొదలుకొని, ఎక్స్ రేలు, సి.టి, ఎమ్ఆర్ఐ స్కాన్ల వరకు గడిచిన 3, 4 నెలలలోనే దేశవ్యాపితంగా వేల కోట్ల రూపాల వ్యాపారం జరగటం, ఆయా కార్పొరేట్లు, డయాగ్నోస్టిక్స్, తయారీ కంపెనీలు కరోనా కాలంలోనూ లాభాలను మస్తుగా దండు కోవటం, మన కళ్ళముందున్న వాస్తవమేగా? ముందుచూపుతో ప్రజల రోగ నిరోధక వ్యవస్థను పెంపొందించే చర్యలు చేపట్టలేని, ప్రాథమిక వైద్య కేంద్రాలతోసహా ప్రభుత్వ వైద్య వ్యవస్థను సర్వనాశనం చేసిన ఈ పాలకులే, కరోనా వంటి మహమ్మారిల పాలిట ప్రజలను బలి వశువులను చేశారనటం అవాస్తవమౌతుందా?!

స్వతంత్ర పాలకులా? దళారీ పాలకులా?!

గత పాలకుల అడుగుజాడలలోనే సామ్రాజ్యవాదుల, దోపిడీవర్గాల ప్రయోజనాలకు కొమ్ముకాయటంలో బిజెపి పాలకులు మరింత వేగంగా ముందుకు సాగుతున్నారు. హిందూ మతతత్వవాదాన్ని కాంగ్రెస్ పాలకులు నాజుకుగా అమలుచేస్తే, ఎన్డిఎ పాలకులు మొరటుగా అమలుచేస్తున్నారు. తేడా అంతే. హిందూరాజ్యం, అఖండ భారతం అనే మతతత్వ ధోరణిని విస్తరిస్తూ, ఫాశిస్టు తరహా పాలనను బిజెపి పాలకులు సాగిస్తున్నారు.

బాబ్రీ మసీదును కూల్చిన స్థలంలోనే రామాలయ నిర్మాణానికి సుప్రీంకోర్టు ఆహేతుకంగా తీర్పునిచ్చిన 9 నెలలలోనే, ప్రధాని మోడీ ఆధ్వర్యంలో హిందూత్వశక్తులు శంకుస్థాపన చేయటం దేశానికి సంకేతం? ప్రజలందరినీ ఇళ్ళకే పరిమితం చేసిన ఈ కాలంలో పాలకులు చేపట్టిన ఈ చర్య, మత విద్వేషాలను ప్రజలలో స్థిరపరిచేందుకు కాదా? జాతీయ పౌరసభిక్ (ఎన్ఆర్సి), పౌరసత్వ సవరణ చట్టం (సిఏఏ)ల పేరుతో మత మైనారిటీలను - ముఖ్యంగా ముస్లింలను తీవ్ర అభిద్రతలోకి నెట్టివేయటాన్ని లౌకిక, ప్రజాస్వామ్య చర్యలందామా? రాజ్యాంగంలో రాసుకున్న లౌకిక, గణతంత్ర, సార్వభౌమాధికార, సామ్యవాద పదాలను భ్రష్టు పట్టించి, రాజ్యాంగాన్ని నెత్తిన బెట్టుకున్నట్లుగా భ్రమింపజేయటం ప్రజలను వంచించటం కాదా? కాశ్మీరుకు స్వతంత్ర ప్రతిపత్తిని అంగీకరించే రాజ్యాంగంలోని 370, 35'ఎ' అధికరణాల్ని రద్దుచేసి కాశ్మీరును ముక్కలు చేయటం జాతీయ ప్రజాస్వామిక హక్కులను కాలరాయటం కాదా? ప్రజాస్వామిక ఆకాంక్షలను చిదిమివేయటం కాదా?!

కరోనా బాధితుల చికిత్సలో హైడ్రాక్సీ క్లోరోక్విన్ మాత్రం అవసరముందని, వాటిని తమకు సరిపడా సరఫరా చేయకపోతే భారతదేశం మెడలు వంచి రప్పించుకుంటామని కండకావరంతో త్రంపు చేసిన హెచ్చరిక అందరూ గమనించినదే! దీనిపై నోరు

మెదపలేని, కనీసపాటి ఖండన ప్రకటన చేయలేని దళారీ పాలకుల సార్వభౌమత్వాన్ని ఏమని వర్ణించగలం?! ఫ్రాన్స్ నుండి కొనుగోలు చేసిన రఫేల్ యుద్ధ విమానాలు భారత రక్షణ బలగంలో ప్రవేశించటాన్నే గొప్ప విజయంగా ప్రచారం చేస్తూ వేడుకలు జరుపుకునే వీరి దేశభక్తిని ఏమని కీర్తించగలం?! ఇటీవల చైనాతో సరిహద్దు ఘర్షణల నేపథ్యంలో చైనా వస్తువులను బహిష్కరించాలని ప్రబోధించి పాలక రాజకీయ నాయకులు తమ దేశభక్తిని చాటుకున్నారు. చైనాకు చెందిన కొన్ని 'యాప్'లను నిషేధించటంతోపాటు కేంద్ర పాలకులు పూనుకొని జాతీయోన్మాదాన్ని రెచ్చగొట్టారు. పిఎమ్ కేరీ నిధులకు చైనా కంపెనీల నుండి పాలకులు నిధులు తీసుకుంటారు; టీకీటాక్ వంటి చైనా యాప్లను ముఖేష్ అంబానీ 500 కోట్ల డాలర్లకు కొనుగోలు చేయటానికి మార్గం వేస్తారు; ఐపిఎల్ ప్రాయోజిత హక్కులను చైనాకు చెందిన బడా ఫండింగ్ కంపెనీకి బిసిసిఐ అప్పగించటాన్ని ఆమోదిస్తారు. ఇవన్నీ దేశభక్తికి సంకేతాలుగానే భావించాలట! సామాన్యులు చైనా వస్తువులను, చైనా యాప్లను వినియోగించటం మాత్రం దేశద్రోహంగా తెగనాడటం, ఈ నాయకుల నయవంచనకు తార్కాణం కాదా?!

ప్రతిష్ఠాత్మకమైన భారత రైల్వే వ్యవస్థను దెబ్బతీశారు. రైల్వేస్టేషన్ల నిర్వహణ, టికెట్ల బుకింగ్, సిగ్నలింగ్ వంటి సాంకేతిక అంశాలు, పారిశుద్ధ్యం, క్యాటరింగ్ వంటి వాటన్నింటినీ కార్పొరేట్ల పరంచేసిన పాలకులు - ఇప్పుడు కొన్ని రైల్వేమార్గాలను, స్టేషన్లను, కార్పొరేటు గుత్తసంస్థలకు ఏకంగా కట్టబెట్టారు. ఎయిర్ ఇండియాను అమ్మివేశారు. ఎల్ఐసిని ప్రైవేటీకరిస్తున్నారు. బిఎస్ఎన్ఎల్ను మూతవేయటంలో భాగంగా విఆర్ఎన్ అమలుచేస్తున్నారు. బొగ్గు, బాక్సైట్, అల్యూమినియంలను, విలువైన లోహాలను ప్రైవేటు, కార్పొరేటుపరం చేస్తున్నారు. ఇస్రోలో ప్రైవేటు భాగస్వామ్యాన్ని చొరబెట్టారు. ఈ ఆర్థిక సం||లో పబ్లిక్ రంగ సంస్థల అమ్మకం ద్వారా 2,10,000 కోట్ల నిధులు సమకూర్చు కోవాలని లక్ష్యంగా పెట్టుకున్నారు. ప్రభుత్వ రక్షణ రంగంలో ఇప్పటికే విదేశీ పెట్టుబడులను ఆహ్వానించిన పాలకులు, విదేశీ పెట్టుబడి వాటాను 49 నుండి 74 శాతానికి పెంచుతూ తమ 'దేశభక్తి'ని ఘనంగా చాటుకున్నారు. దశాబ్దాలుగా శ్రామిక ప్రజల కష్టాధిపత్యమైన ప్రభుత్వ, ప్రభుత్వరంగ పరిశ్రమలను టోకుగా అమ్మివేస్తున్న వీరిని ప్రజా ప్రయోజనాలు పరమావధిగా గల స్వతంత్ర పాలకులు అనగలుగుతామా?! మనదేశానికి ఇరాన్ నుండి పైపులైను ద్వారా చౌకధరకు చమురు సరఫరా జరపాలనే నిర్ణయాన్ని, అమెరికా సామ్రాజ్యవాదుల ఆదేశాలకు లోబడి వెనక్కు తీసుకున్న వీరిని సర్వసత్తాక పాలకులందామా?!

హక్కుల అణచివేత అత్యవసర పరిస్థితి కాలాన్ని మించి సాగుతోంది. పాలకుల విధానాలను విమర్శించటమే రాజద్రోహమౌతోంది. దభోల్కర్, పన్నారే, గౌరీలంకేష్, కల్బుర్గి మొదలుకొని అనేకమంది లౌకిక, ప్రజాస్వామికవాదులను, మేధావులను మతతత్వశక్తులు హతమారుస్తున్నాయి. రొమిల్లా థాపర్ వంటి ఎందరో మేధావులను వేధింపులకు గురిచేస్తున్నారు. పాలక రాజకీయ నాయకుల అండతో విశ్వవిద్యాలయాలపై గూండా తండాలు ఖాకీ బలగాలతో కలిసి బరితెగించి స్వైరవిహారం

చేస్తుంటే ఉన్నతాధికార యంత్రాంగం, న్యాయస్థానాలు నోరు మెదపకున్నాయి. ప్రముఖ న్యాయవాది ప్రశాంతభూషణ్ భావప్రకటనాహక్కును నిరాకరిస్తూ అత్యున్నత న్యాయస్థానమే తాఖీదులు జారీచేయటం దేశంలో పరిధవిల్లుతున్న న్యాయానికి, ప్రజాస్వామ్య భావనలకు తాజా నిదర్శనం కాదా?!

నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవం నేటి కర్తవ్యం

శ్రామిక ప్రజానీకం తమ దుర్భర జీవితాచరణ ద్వారా పాలకులు ప్రవచిస్తున్న స్వాతంత్ర్యపు బూటకత్వాన్ని గ్రహిస్తున్నారు. వారి నిత్యజీవన సమస్యలపై సంఘటితంగానో, అసంఘటితంగానో ఉద్యమిస్తున్నారు. ప్రజలు సంధిస్తున్న ఏ ఒక్క ప్రశ్నకూ నిజాయితీగా సమాధానం చెప్పగల స్థితిలో పాలకులు లేరు. ప్రజలను వంచించటం ద్వారా మాత్రమే వారు పాలన సాగించగలుగుతున్నారు. ప్రజల మధ్య ఐక్యత తమకు ప్రమాదం కనుక వారి మధ్య కుల, మత, ప్రాంత, భాషా విద్వేషాలను నిత్యం రగిలిస్తూ తమ పబ్లింగు గడుపుకుంటున్నారు. ప్రజలను అనేక బూటకపు పథకాల భ్రమలలో ముంచెత్తుతున్నారు. మధ్యపానం, మత్తుమందుల వాడకాన్ని పెంచి పోషిస్తూ అనేకమంది యువతీ యువకులను వ్యసనపరులుగా, అశక్తులుగా మారుస్తున్నారు. శక్తివంతమైన ఎలక్ట్రానిక్ ప్రసార మాధ్యమాలు, సామాజిక మాధ్యమాల ద్వారా అసభ్య, అశ్లీల సంస్కృతితో ప్రజానీకాన్ని పెడమార్గం పట్టిస్తున్నారు. అదే సమయంలో తమ సమస్యల పరిష్కారం కోసం గొంతెత్తినవారిపై నిర్బంధం, క్రూరచట్టాలు, కాల్పులు, దారుణ అణచివేతలతో తమ పాలన నెట్టుకొస్తున్నారు.

కనుక, ఈ దోపిడీ రాజ్యాంగ చట్ట పరిధిలో ఏ రాజకీయ పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చినా ప్రజల మౌలిక సమస్యలు పరిష్కారం కావటం అసాధ్యమని, గత 7 దశాబ్దాలపైగా సాగిన పాలన అనుభవం రుజువు చేస్తోంది. అందుకే పాలకుల ప్రజావ్యతిరేక విధానాలపై పూర్వదే అణచివేతలకు వ్యతిరేకంగా, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ ఆధిపత్యాలకు వ్యతిరేకంగా ప్రజలు సంఘటితం కావాలి. భూమిపై శ్రమించేవారికి ఆ భూమిపై హక్కు కలిగినప్పుడే ప్రజల ఆదాయం, కొనుగోలు శక్తి పెరుగుతుంది; నిజమైన పారిశ్రామికాభివృద్ధి సాధ్యమౌతుంది. దేశంలోని సంపదలపై, వనరులపై సామ్రాజ్యవాదుల పట్టు, ఆధిపత్యం తొలిగితేనే దేశ సంపద, వనరులు దేశ ప్రజలకు దక్కుతాయి. అందుకే పాలకుల దోపిడీ, దుర్మార్గాలకు వ్యతిరేకంగా సాగించే పోరాటాన్ని లన్నింటినీ వ్యవస్థను సమూలంగా మార్చుకునే దిశగా ఎక్కుపెట్టాలి. 'దున్నేవానికే భూమి' నినాదంగా వ్యవసాయక విప్లవం ఇరుసుగా విప్లవ భూసంస్కరణలను అమలుచేసుకోవాలి. కార్మికవర్గ నాయకత్వాన కార్మిక-రైతాంగ ఐక్యత ప్రధాన శక్తిగా నూతన ప్రజాస్వామిక విప్లవాన్ని విజయవంతం చేసుకోవాలి. ఈ విప్లవం మాత్రమే భూస్వామ్య, దళారీ బూర్జువా, సామ్రాజ్యవాదుల దోపిడీ పీడనల కాడి నుండి దేశ ప్రజానీకాన్ని విముక్తి చేయగలుగుతుంది. ఇదే భారత ప్రజల ముందున్న తక్షణ, ఏకైక పరిష్కారమార్గం.

○○○